

דברי תורה, חיזוק, שמחה וסיפורי צדיקים

זאת תהי' תורת המצורע ביום טהרתו. זאת היא התורה המיוחדת למצורע, שיהי' אצלו יום טהרתו עיקר, לבל יביט יותר מדי על העבר ויעמיק מחשבתו במעשיו הרעים ח"ו, ולבל יהגה מחשבות מה יהי' אתו בעתיד, אלא ישית נכחו את יום טהרתו בלבד עתה נתנה לי התורה"ק רשות ללמוד להתפלל ולעשות נח"ר לפני הקב"ה, זהו חיי, זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, אין עלי לשקוע בחשבונות מן העבר והעתיד אשר יעכבוני מעבודתו ית'. העיקר הוא ביום טהרתו: ספר דברי שמואל

זאת תהי' תורת המצורע. אמרו חז"ל (ערכין ט"ו ע"ב) מצורע נוטריקון מוציא רע. הכוונה שחפץ להוציא מקרבו את הרע, אך אינו יכול, והובא אל הכהן הוא הקב"ה, מכיון שבא לטהר מסייעין אותו להתקרב אליו ית"ש: ספר דברי שמואל

משל ששמעתי ממורי זלה"ה, מלך אחד ביקש רפואה שיחיה לעולם, ונתנו לו רפואה להרחיק הגאווה וכו', וכל מה שנהג ענוה ביותר נכנס בלבו גאווה יותר, שהוא מלך גדול ועניו ביותר, עד שבא רבו אצלו ולמדו לנהוג מלכות מבחוץ ובקרבו ישפיל דעתו, על ידי שהראה לו בית הכסא שהוא מן האדם וכו' ודפח"ח:

וכן שמעתי פירוש הפסוק (תהלים צ"ג) ה' מלך גאות לבש, הא הגאווה מדה מגונה וכו', לכך אמר לצורך הנהגת המלוכה צריך לבוש הגאווה כו': (צפנת פענח ד"ג ע"ג): ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת מצורע

שמעתי בשם אדוני אבי זקני על פסוק ה' מלך גאות לבש, שדקדק הא איתא (בגמרא מגילה דל"א ע"א ע"ש) בכל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא ענוותנותו, והיכן נרמז

שבת הגדול

בשם החי' הר"מ זי"ע, עשור הזה כמו עשור דיוה"כ שהוא מטהר ומעמיד בחזרה ביושר, לכן נקרא יוה"כ יומא רבה וכמו כן נקרא שבת הגדול: ספר שיח שרפי קודש

מה שהפוסקים (שולחן ערוך אורח חיים) כתבו דיני שבת הגדול בסימן ת"ל. דהנה ידוע שיש ה' גבורות, ושרשן ה' פעמים אלקי"ם, מספר ת"ל (עי' לקו"ת פ' בא ד"ה ומושב בני ישראל), ובשבת הגדול המתיקו כל הנ"ל, בסוד יד הגדולה, סוד חסד. ועל כן נקרא הגדול: ספר אהבת שלום

פסח כל ישראל עוסקין שמכינים לפסח שמגעילים ומשפשפים ומדיחים וחשוב הוא למאוד וזה הוא רק למי שאין לו דעה ביותר אבל להטובלים במי הדעת צריך לעשות ההכנה הזאת בעצמו בפנימיות. שבפסח נאמר, "משכו" וקחו". משכו ידיכם מעבו"ז וקחו לכם הפסח היינו שלא יכול ליכנס להפסח עד שימשוך את עצמו מקודם מעבו"ז מכל הדברים שנקראים עבו"ז ושבת הזה פועל זאת ביותר ונותן כח לכ"א לזה וכמו שנ' והי' ביום וגו' יתקע בשופר גדול ובאו האובדים כו' והנדחים כו' כ"כ נצרך באמת פסח לשבת הגדול: (החי' הר"מ זי"ע): ספר שיח שרפי קודש

בשבת הגדול הי' רגיל הר"ר י"מ מגאסטנין זי"ע לומר דינים, ובסיום הדרשה הי' רגיל לצוות להגעיל הפאמיעס שעפער מפני ששופכים בו רותחין ועולה ההבל של הגרף שהוא כלי חמץ, על הכלים של פסח, וכבר הי' יודעין העולם שבהזכירו מהגעלת הגרף יהי' סיום הדרשה: שיח שרפי קודש

כאן ענוותנותו, ואמר ז"ל שהפירוש הוא כך, ה' מלך גאות לבש, היינו שרק הלבוש הוא גאווה, אבל באמת תוכן פנימיותו כביכול אתה מוצא ענוותנותו: (דמ"א בדרוש לפורים): ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת מצורע

בשם הבעל שם טוב ז"ל, האדם יכול להשיג מה שהשיגו כל התנאים והאמוראים רק הגאות מעכב ואינו מניח להשיג, ועצבות נמשך גם כן מגיאות כי הוא מחשב בעצמו שכפי גודל ערכי שאני איש חשוב מאוד, היה צריך להיות לי התלהבות וכו': (התנהגות שבס' בית אהרן): ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת מצורע

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן. בשם הרה"ק מהרח"ה מאלכסנדר זצ"ל שאמר שענין טהרת מצורע ע"י כהן והנה צרעת בא על עון לה"ר והנה זה המדבר לה"ר הוא אומר אמת שאינו יכול לסבול מה ששמע שחבירו דיבר עליו סרה ומספר לו, ומדת אהרן הכהן ע"ה הי' להיפוך לרדוף שלום אפי' בין שני שונאים במה שסיפר מאחד על חבירו דברים שלא אמר עליו מעולם ועי"ז הי' מעורר בהם אהבה ועשה שלום ביניהם, ואמרה תוה"ק שזה ענשו של המגיד אמת שרפואתו יהי' ע"י הורדף שלום שמוכרח להגיד שקר כדי לשום שלום ודפח"ח: ספר שיח שרפי קודש

במד' מצורע מוציא רע כו'. כי מה שנתן הש"י יצה"ר ג"כ לאדם כמו שהוא בכלל אינו מתנגד לעבודת הש"י כמ"ש בשני יצריך כו'. רק המוציא מן הכלל. ואפשר שהשני צפרים חיות טהורות רומזים על ב' יצרים שכמו שנתנם הש"י הם טהורות כמ"ש נשמה שנתת בי טהורה כו'. א"כ יש די טהרה תוך האדם ורק שלא יוציא שום דבר משורשו כנ"ל: ספר שפת אמת

על התורה ועל העבודה

ואם דל הוא ואין ידו משגת. (י"ד כ"א) ישנם אנשים, שלומדים ומתפללים וחושבים בנפשם, כי אם אמנם אינם יוצאים כראוי, אבל הלא חבריהם או שכניהם אינם מגיעים אפילו למדרגתם זו. אמנם נעלם מהם, כי המה עשירים בדעת וחבריהם שכניהם עניים בדעת, ואם דל הוא ואין ידו משגת יוכל להביא שתי תורים או שני בני יונה, אבל עשיר שהביא קרבן עני לא יצא ידי חובתו. וכן היא המדה גם בקיום מצות התורה, שעל הת"ח שבדור לקיים את המצות בזהירות יתרה: ספר חפץ חיים עה"ת

סיפר מהרה"ק ר' אהרן הגדול זצ"ל, ששלח בעל תשובה אחד להמגיד זצ"ל, וכתב לו, המוכ"ז מכף רגלו ועד ראשו אין בו מתום פצע וכו' והוא רוצה להתקרב אל האמת. הבע"ת המשיך בדרכו זמן ארוך, וכשבא אל הה"מ ז"ל, הביט עליו מלמעלה למטה, ואמר שאינו רואה שיהי פגום כ"כ, והר"א בודאי כתב את האמת, אלא הדרך טהר אותו הרבה. וזהו וזאת תהי' תורת המצורע, והובא אל הכהן, שיהי' נודד ממקומו להצדיק, ועי"ז וראה והנה נרפא הנגע, זה בעצם יהיה לו לרפואה גדולה: ספר בית אברהם

בפסוק והזרתם את בני מטומאתם. הוא ג"כ לשון נזר ועטרה. כי כשזוכין בני לפרוש מן הטומאה בהיותם בעוה"ז תוך הטומאות הוא שבח גדול להם. לכן כ' ישראל אשר בך אתפאר. הגם כי כמה שרפים עומדים ממעל לו: ספר שפת אמת - תרמ"א

אין הגליון מוגה כראוי וכדבעי
א גוטיץ ש"ק - לה' הישועה

לע"נ מרת מרים מינדל בת ר' יצחק
ע"ה

י"ג ניסן תשמ"ד - ת.נ.צ.ב.ה.

בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל.

יום ה' הגדול והנורא. נורא מדתו של יעקב אבינו ע"ה שכן אומרים הקל-הגדול הגבור והנורא נגד מדת חסד גבורה תפארת שהאבות מרכבה להם והנורא כנגד מדת יעקב, ובזוהר הקדוש (ח"ג נ"ה ב') ויפגעו בו ויפגע במלאכי א' מיבעיא ליה מאי בו אינהו אתו לאתכללא ביה כל רחמי ודינא, ובתוספתא איתא אברהם ויצחק הוו והכל אחד שהם מרכבה למדת גדולה גבורה, חסד ודינא, והיינו שבצאת יעקב אבינו ע"ה לחרן איתא במדרש (בראשית רבה פ' ע"ה) שראה יצחק שעתידין בניו להגלות אמר לו בא ואברכך ברכה של גליות, וכל השבטים נולדו בחרן לבד מבנימין הטעם איתא בזוהר הקדוש (ויצא). וכן מתן תורה היה בחוץ לארץ. והתפשטות תורה שבעל פה היה בבבל (כמו שאמרו סוכה כ'). וכן עיקר הישועה לעתיד יהיה לאחינו בית ישראל הנפוצים בארבע כנפות ארץ. וכשנכנס יעקב אבינו ע"ה לארץ ישראל הוא הרמז להישועה שתהיה לבני ישראל באחרית הימים לימות המשיח. ואז נכללו האבות ביעקב ויפגעו בו לאתכללא ביה, וזה שמזכירין בתפלת המנחה שהוא כנגד סעודה שלישית שהוא כנגד קדושת יעקב מזכירין כל האבות אברהם יגל יצחק ירנן כו'. והיינו שבשמירת שבת אחת מיד נגאלין (כמ"ש במדרש רבה בשלח ס"פ כ"ה. ושחר טוב ת' צ"ה. ותיקון כ"א. וזוהר חדש יתרו) או בשמירת ב' שבתות כמו שאמרו (שבת ק"ח ע"ב) ואמרנו שהכל אחד, שיכולים לזכות בשבת אחת לשבת תתאה ושבת עלאה, והיינו בסעודה ג' שכנגד יעקב, ונכללו בו כלם, ב' תרין דרועין, ת' תפארת והש' ג' ראשונות כמו שכתב בתיקונים (תיקון י"ט) ואז אסתלק יעקב גו עלמא דאתי (כמ"ש זח"א ר"ז א') וזוכין לשבת עלאה ומיד נגאלין וזה בתפלה זו שכבר עבר השבת בשמירה, וזה כנגד יום הגדול והנורא שהוא מדת יעקב אבינו ע"ה בימי המשיח שיכנסו לארץ ישראל ויפגעו בו מלאכי אלוקים אברהם ויצחק לאתכללא ביה, ומזכירין כל האבות ומי שזוכה נגאל מיד, שאף שהעולם נידון אחר רובו וצריך ב' שבתות שיזכו לשבת עלאה, אבל מי שזוכה בשבת אחת לשבת עלאה היא בפרטות נגאל מיד (כמו שנתבאר במקום אחר בכמה מקומות): ספר פרי צדיק שבת הגדול - אות ז'

כשאדם עובד תמיד את השם יתברך בכל רגע, אין לו פנאי להתגאות ולאהוב את הגאווה ושאר מדות רעות: (צוואת הריב"ש ד"ו ע"ב): ספר בעל שם טוב על התורה - פרשת מצורע

איתא טהרת המצורע הוא על מים חיים משא"כ בשאר טהרות הטמאים והוא משום שהביא ארז ואזוב להשפיל ולהכניע א"ע כאזוב ועי"ז שמכניע ומשפיל א"ע יחזיק א"ע לרשע ועי"ז יוכל לבוא ח"ו לידי עצבות ועצלות, ויהי' מרוחק בעיניו ולכן בא מים חיים, היינו להורות שהתשובה יהי' בחיות ולא בעצלות, השם חי בא על בעל תנועה ויהי' בטוח בהש"ת שיבוא לו חיים מהתורה לאחר שישוב, וזה הוא על מים חיים: חי' הר"ם

והובא אל הכהן. כבר בארנו בפ' הפ' (שמות ג', ט') ועתה הנה צעקת בני' באה אלי וגו'. כי באמת אשר משרע"ה הוא הנולד בבחי' גואל להוציא בני' ממצרים והוא הי' ברחמנות על בני' כמ"ש (שם ב', י"א) וירא בסבלותם אך מפני דתן ואבירים שפגמו במה שאמרו מלשינות לפני פרעה ועי"ז בא משרע"ה להקפדה באמרו (שם י"ד) אכן נודע הדבר ונסתר במדין ובכוש קרוב לשמונים שנה עד שנגלה אליו הקב"ה בסנה ואמר לו (שם ג', ז') ראה ראיתי את עני עמי במצרים ואז נתעורר רחמי של משרע"ה עליהם ועמד בתפלה לפני הקב"ה ועי"ז העלה עמו כל התפילות של בני' שצעקו זה שמונים שנה מעבודת הפרך. וזה ג"כ הפי' זאת תהי' תורת המצורע מוציא רע אשר כל תפלותיו ותורתו ועבודתו נשאר למטה. והובא אל הכהן הוא הצדיק והעלה אותם לרצון למעלה כנ"ל: ספר תפארת שלמה

הרצה לזכות את הרבים בהרצת התורה, ע"י נדיבת הוצאות לפרסום ולהפיץ הדברי תורה, גליונות וספרים, או להקדיש לכבוד שמחה או יאהרצייט - כל הקודם זכה

The merit of spreading Divrei Torah, by sponsoring expenses and distribution of Gilyonot and Seforim, or in honor of a Simcha or Yohrtzeit etc. First come first serve.

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, (שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ו), וספר "באר היטב" מכמה שנים

בס"ד יצא לאור מחדש ספר "דברי תורה באר היטב תש"פ ושנים קודמים" - עכשיו גם בכריכה קשה! The new Sefer "Divrei Torah Baer Heitev 5780 and Previous Years" English, now hardcover too

Seforim of "Al HaTorah Val HoAvodah" 5769, 5770, 5775, 5778, And the 1st edition of Sefer "Divrei Torah Baer Heitev" [in English]

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאטוב

A project of Cong. Tiferes Zvi - chizuke20@gmail.com

לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", ושיעורים

באידיש או ענגליש, וכן להקדיש גליון לזכות, לרפ"ש, לע"נ

או לזכות את הרבים - אחב"ו באלפי מקומות בעולם קע"ה

כ"י, נא להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג

Contact us to dedicate etc. received by thousands globally!

In Loshon Hakodesh & English, worldwide & send in your friend's addresses to receive a.s.a.p. #1035